



## ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและความฉลาดทางอารมณ์ กับทัศนคติต่อ ปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาปริญญาตรี

พูนสุข ช่วยทอง เปรมวดี คฤหเดช สุรงค์ เชื้อวณิชชากร

วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,

e-mail : poonsook.shu@mahidol.ac.th

### บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและ ความฉลาดทางอารมณ์ กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นการสำรวจภาคตัดขวาง (Cross Sectional Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาปริญญาตรี วิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพสมรสบิดามารดาและบุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบันและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 415 ราย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จากนักศึกษาปริญญาตรีทุกชั้นปี ปีการศึกษา 2557มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสอบถาม ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยและแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ มีความเชื่อมั่น ดังนี้ ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย และ 0.89ความฉลาดทางอารมณ์ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ,t-test ,F-test Scheffe, และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยโดยรวมในระดับที่ร้อยละ 70.1 รองลงมา ระดับไม่ดีและปานกลางร้อยละ 15.7 และ 14.2 ตามลำดับ ปัจจัยส่วนบุคคลที่พบว่ามีปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ( $p\text{-value} < 0.05$ ) ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนา (บ้านเกิด) อาชีพบิดาอาชีพมารดาและความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญ( $p\text{-value} < 0.05$ ) ดังนี้คือ ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ( $r = 0.46$ ) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีมีความสัมพันธ์ทางบวก ( $r = 0.36$ ) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งมีความสัมพันธ์ทางบวก( $r = 0.36$ ) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขมีความสัมพันธ์ทางบวก ( $r = 0.36$ ) ส่วน ปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p\text{-value} > 0.05$ )กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย ได้แก่ อายุ เพศ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ สถานภาพสมรสบิดามารดาและบุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ควรให้ความสำคัญและควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมส่งเสริมทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย และความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง ด้าน คือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข 3 ให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี

**คำสำคัญ** ความฉลาดทางอารมณ์ทัศนคติต่อ,วัฒนธรรมไทย ,ปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย



## The relationship between personal factors and emotional intelligence with attitude toward the Thai cultural factors of undergraduate students.

Poonsook Shuaytong, Premwadee Karuhadej, Surang Cherwanitchakorn

College of Nursing and Health Suan Sunandha Rajabhat University

e-mail : poonsook.shu@mahidol.ac.th

### Abstract

The research of the relationship between personal factors and emotional intelligence with the attitude toward the Thai cultural factors of undergraduate students was a cross-sectional survey research. The purposes were to study the attitude toward the Thai cultural factors and to analyse the difference between personal factors ; sex, age, the studying years ,faculty of studying, domicile (birthplace), number of siblings, birth order, father's occupation, mother's occupation, parental marital status and the current living person with attitude toward Thai cultural factors, relationship between emotional intelligence with attitude toward the Thai cultural factors. 415 samples were selected by simple random sampling from the every year of undergraduate students of the academic year 2014, Suan Sunandha Rajabhat University. Data were collected by using the attitude toward the Thai cultural factors questionnaire and emotional intelligence questionnaire. Cronbach coefficient of reliability for attitude towards the Thai cultural factors and emotional intelligence were 0.89 and 0.93 respectively. Data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, t-test ,F-test, Scheffe and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The study found that attitude toward the Thai cultural factors is the most a good level of 70.1 percent, follow by not good and moderate level of 15.7 percent and 14.2 percent respectively. The statistically significant personal factors ( $p\text{-value} < 0.05$ ) difference with attitude toward the Thai cultural factors were the studying years ,faculty of studying, domicile (birthplace), father's occupation, mother's occupation. The statistically significant factors ( $p\text{-value} < 0.05$ ) associated with attitude toward the Thai cultural factors were positive association in the overall emotional intelligence ( $r=0.46$ ), the proficiency aspect ( $r=0.36$ ), the goodness aspect ( $r=0.36$ ) and the happiness aspect ( $r=0.36$ ). The non-significant factors ( $p\text{-value} > 0.05$ ) with attitude toward the Thai cultural factors were age , sex, number of siblings and birth order, parental marital status and the current living person.

**Keywords :** Emotional Intelligence, attitude towards toward Thai cultural factors



### บทนำ

ประเทศไทยเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน ลักษณะของสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามยังมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทยอยู่ สรุปได้ดังนี้คือ สังคมไทยเป็นสังคมชาวพุทธที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทำให้สมาชิกในสังคมสามารถปรับตัวเข้าหากันได้อย่างสงบสุข มีความสัมพันธ์ทางระบบเครือญาติ อย่างใกล้ชิด มีความห่วงใยผูกพันเป็นสายสัมพันธ์แน่นแฟ้น ที่ต้องอุปการะเกื้อกูลกัน กตัญญูต่อญาติ ผู้ใหญ่และผู้มีพระคุณ สังคมไทยยึดมั่นในพระพุทธศาสนา และขนบธรรมเนียมประเพณีทางพระพุทธศาสนา มีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดมา สังคมไทยจะมีพิธีกรรมที่ เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาจนกระทั่งตาย สังคมไทยเป็นสังคมที่เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์เป็น ศูนย์รวมจิตใจ ความรัก ความสามัคคีของชาวไทยเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญในเรื่องอาวุโส ให้เกียรติ ยกย่องผู้ใหญ่หรือผู้ที่อาวุโสกว่า ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นของสังคมไทย ซึ่งจะพบเห็นได้ในทุกกลุ่มชนชั้น โดยพ่อแม่ผู้ปกครองจะอบรมสั่งสอนลูกหลานให้เป็นเด็กที่มีสมาธิเคารพต่อผู้ที่อาวุโสกว่า ซึ่งในทาง พุทธศาสนา กล่าวรับรองว่าเป็นความดีงาม ผู้ที่ปฏิบัติจะได้รับความสุขความเจริญ (วิทยาลัยเทคนิค นครศรีธรรมราช,2560) วัฒนธรรมเป็นแบบแผนและเครื่องกำหนด วิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ใน แต่ละสังคมที่บ่งบอกถึงความเจริญและความเสื่อม ตลอดจนวิวัฒนาการความเป็นมาและการดำรงอยู่ ของสังคม สังคมและวัฒนธรรมจึงเป็นของคู่กัน วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้เป็นมรดกทาง สังคม เป็นวิถีชีวิตหรือแบบของการดำรงชีวิต เป็นสิ่งไม่คงที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยนั้นต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนไทยทุกคน ดังวิธีการ เช่น ส่งเสริมให้ทุกคนเห็นคุณค่าร่วมกันรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ

สร้างทัศนคติความรู้และความเข้าใจว่าทุกคน มีหน้าที่เสริมสร้างฟื้นฟูและดูแลรักษาวัฒนธรรมที่เป็นสมบัติของชาติ (วิธีการร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย,2560) ทั้งนี้ความสามารถคือสิ่งที่บุคคลสามารถทำได้ และแรงจูงใจจะเป็นตัวกำหนดสิ่งที่ บุคคลทำในขณะที่ทัศนคติเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลทำได้แค่ไหน (Lou Holtz,2017) และทัศนคติเป็น สิ่งเล็กๆซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างที่ยิ่งใหญ่ (Winston Churchill,2017) จึงน่าสนใจว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีเยาวชนผู้ที่จะเติบโตไปเป็นพลังสำคัญของประเทศไทย มีทัศนคติ อย่างไรต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย และมีปัจจัยส่วนบุคคล อะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรม ไทยหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาปริญญาตรี

2. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยจำแนกตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ขณะที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนาจำนวน (บ้านเกิด) พื้นที่อยู่ร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพสมรสบิดามารดา และบุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน

3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับทัศนคติต่อปัจจัยทาง วัฒนธรรมไทย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

พัฒนามาจากแนวความคิดเกี่ยวกับที่มาของการเกิดทัศนคติประกอบด้วย 1.ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล(Personal Experience)ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดการเรียนรู้และประเมินผลลัพธ์ พัฒนาขึ้นเป็นทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ 2.การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ (Group Associations) และ3.ปัจจัยอิทธิพลอื่นๆ



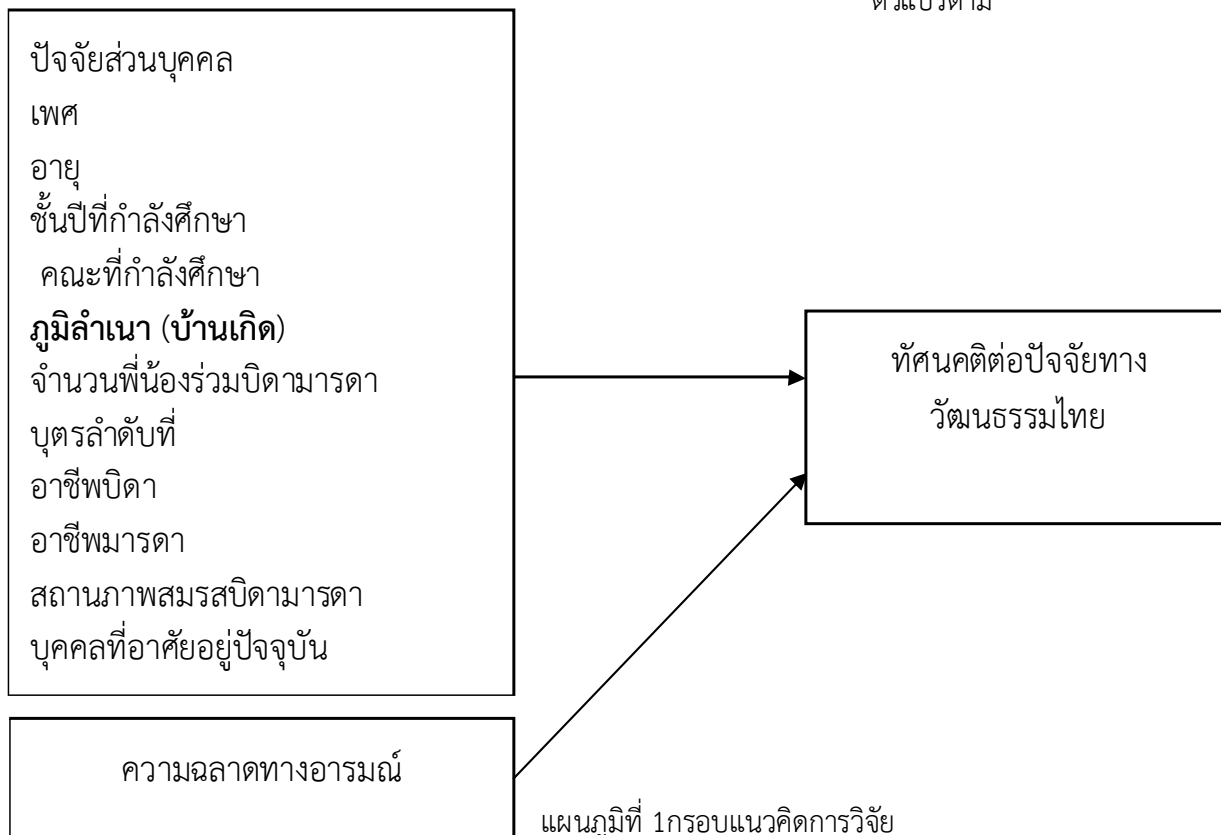
(Influential Others)จากบุคคลที่มีอิทธิพลซึ่งตนเองยอมรับและศรัทธา เช่น บุคคลในสังคมเพื่อนและญาติพี่น้อง เป็นต้น(แหล่งที่มาของการเกิดทัศนคติ,2556) จึงนำมาประยุกต์ ใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภูมิที่ตัวแปรอิสระ 1 ประกอบด้วยปัจจัย ส่วนบุคคล และความฉลาดทางอารมณ์ เพราะผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง จะเป็นผู้ที่มีการศึกษา ให้เกิดความเข้าใจตนเอง (insight) การรู้จักและเข้าใจตนเองตามความเป็นจริง จะสามารถรู้จัก และเข้าใจผู้อื่น มีความเข้าใจชีวิตและก่อให้เกิดความสุข(กรมสุขภาพจิต2556)ลักษณะที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเกิดทัศนคติของบุคคล

ตรงตามความหมายของทัศนคติว่า เป็นสภาวะ ความพร้อมทางจิตซึ่งเกิดจากประสบการณ์ และมีอิทธิพลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคล มีต่อ วัตถุและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง(สุบิน ยุระรัช,2550) และจากการศึกษาที่พบว่า ความฉลาดทาง อารมณ์ด้านดีด้านเก่งและด้านสุขของนักเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้ความ รุนแรงอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01 (ศิริ ปานแดง,2547) และ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (สุพรรณิ พรหมชัย, อนิวัช แก้วจำนงค์, อรจันทร์ ศิริโชติ ,2556)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม





### สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ขณะที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนา (บ้านเกิด) จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพสมรสบิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน

2. อายุ และ ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย

ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย หมายถึง ความเชื่อและความรู้สึกซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วน ประกอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าทั้งด้านดีและด้านไม่ดี หรือความเชื่อต่อความรู้ต่าง ๆ ต่อกิจกรรมการ ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ประกอบด้วย การปฏิบัติ ตามพุทธศาสนา การปฏิบัติตาม วัฒนธรรมไทย และการปฏิบัติเพื่อผดุงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นชน ชาติไทย

### ระเบียบวิธีวิจัย

#### รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

ภาคตัดขวาง(Cross-sectional survey research) ประชากร คือ นักศึกษาปริญญาตรีทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏ สอน สุนันทา เท่ากับ19,982 คน ใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan,2556) ในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ได้ ขนาดตัวอย่าง 377 คน เพิ่มขนาดตัวอย่างร้อยละ10 ได้ขนาดตัวอย่าง 415 คน

#### การรวบรวมข้อมูล

ก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจะขออนุญาต จากกลุ่มตัวอย่างและเป็นไปตามความสมัครใจ ในการ ร่วมทำวิจัย จากนั้นแจกแบบสอบถามตามรายชื่อ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ในแต่ละชั้นปี และรอรับ คืนทันทีภายหลังจากตอบเสร็จ กลุ่มตัวอย่างใช้เวลา ในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาทีต่อฉบับ ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล

### การสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ด้วยวิธีการสุ่ม วิทยาลัย/สุ่มคณะ 1 )อย่างง่ายS (imple random samplingจาก 4 กลุ่ม คณะตามสาขาเพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มด้วยวิธีการจับ ฉลากและได้กลุ่มคณะที่เป็นตัวแทน คือ กลุ่มที่1 ได้แก่ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และวิทยาลัยสหเวช ศาสตร์ กลุ่มที่2ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ และคณะนวัตกรรมและการจัดการ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ กลุ่มที่ 4 ได้แก่ คณะครุศาสตร์

ขั้นตอนที่ คำนวณจำนวนนักศึกษา เพื่อเป็นกลุ่ม 2 วิทยาลัยในแต่ละชั้นปี แยก/ตัวอย่างจากแต่ละคณะ ตามเพศ

ขั้นตอนที่ 3สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย )S (imple random samplingจากกลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ด้วยวิธีการจับฉลาก ตามสัดส่วนขนาดตัวอย่าง ที่คำนวณได้

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ข้อ 12 ปัจจัยส่วนบุคคล 1

ส่วนที่ 2ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย

ข้อ 30เป็นแบบสอบถามที่นำมาจากการศึกษาที่ พูน สุข ช่วยทองและคณะ สร้างขึ้น ใช้ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ไทยของนักศึกษาพยาบาลราชภัฏสวนสุนันทา ปี การศึกษา มีค่าควา 2556มเชื่อมั่นของ (Reliability) เท่ากับ (2556,พูนสุขช่วยทอง) 0.81 มี 3ด้าน ได้แก่

การปฏิบัติตามพุทธศาสนา 5 ข้อ การปฏิบัติตาม วัฒนธรรมไทย10 ข้อ และการปฏิบัติเพื่อผดุงไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ความเป็น ชนชาติไทย 15 ข้อ ลักษณะ คำถามเป็นแบบมาตรวัดทัศนคติของลิเคิร์ต (Likert) มี ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย 4 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในกรณีที่เป็นข้อความเชิงบวก ให้คะแนน ตามลำดับ ส่วนข้อความเชิง 1และ 4,3,2



ลบ ให้คะแนนตรงกันข้าม คำถามที่เป็นข้อ ความเชิงข้อ 27 บวกมี ได้แก่ ข้อเป็น 29-21 และ 19-11,13-1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 ข้อความเชิงลบ12,20 และ 30 คะแนนรวมทั้งฉบับเท่ากับ คะแนน มีค่าพิสัย 120 (Range) เท่ากับ คะแนน มี 80-1เกณฑ์ การแปลผลโดยอิงกลุ่ม ดังนี้ คือ ดี  $> \bar{X} \pm 1SD$  , ปานกลาง =  $\bar{X} \pm 1SD$  , ไม่ดี  $< \bar{X} \pm 1SD$

ส่วนที่3 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ข้อ 52 เป็นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับผู้ใหญ่ (ปี60-18อายุ)ของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข (2556,กรมสุขภาพจิต)พูนสุขช่วยทอง และคณะ นำใช้ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย ของ นักศึกษาพยาบาลราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2556 มีค่าความเชื่อมั่น (liabilityRe) 0.89 พูนสุข)ช่วยทอง (2556,แต่ละข้อความมีตัวเลือก คือ ไม่จริง จริง 4 บางครั้ง ค่อนข้างจริง และจริงมากคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มาทดลองใช้กับนักศึกษาทุกชั้นปีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ราย วิเคราะห์ 30 ความเชื่อมั่น(reliabilityโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา ( ) ของครอนบาคCronbach's alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ทศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย0.89 และความฉลาดทาง อารมณ์ 0.93 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ (Statistics) ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test, F-test Scheffe,และ ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient (

ผลการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.4 อายุเฉลี่ย19.93ปี และร้อยละของแต่ละตัวแปรที่พบมากที่สุด มี ดังนี้ อายุ 20 ปี )ร้อยละ (45มีภูมิลำเนา(บ้านเกิด)อยู่ที่ภาคกลาง)ร้อยละ34.0มีจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาคน2 )ร้อยละ47.9) และเป็นบุตรลำดับที่1ร้อยละ58.3) ส่วนอาชีพบิดาและอาชีพมารดานั้นพบว่าบิดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 24.8) และมารดา มีอาชีพค้าขายร้อยละ24.6) ส่วนใหญ่บิดามารดามีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 81.9 และ บุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบันมากที่สุด ได้แก่ หอพักร้อยละ 46.7

จากตารางที่ 1พบว่า มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ปกติ มีคะแนนเรียงจากมากไป นาน้อย ดังนี้ คือ ด้านเก่ง มีคะแนนมากที่สุด (คะแนน)14.31คะแนน) รองลงมา ด้านสุข (13.37 ( และ ด้านดี คะแนน)12.91 (ตามลำดับ

**ด้านดี** พบว่ามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติทั้ง 3 ด้าน คือควบคุมตนเอง คะแนน)13.41(รู้จักเห็นใจผู้อื่น (13.11คะแนน) และ รับผิดชอบ )คะแนน (12.44

**ด้านเก่ง** พบว่า มีคะแนนเกณฑ์ปกติ1 ด้าน คือตัดสินใจและแก้ปัญหา)คะแนน (14.24และมีคะแนนต่ำกว่า เกณฑ์ปกติด้าน 2 ได้แก่ มีแรงจูงใจ )คะแนน (14.02 และสัมพันธ์ภาพ )คะแนน (14.69

**ด้านสุข** พบว่า มีคะแนนเกณฑ์ปกติ 1ด้าน คือ ภูมิใจตนเอง)คะแนน (13.39และมีคะแนนต่ำกว่า



เกณฑ์ปกติด้าน 2 ได้แก่ พอใจชีวิต )คะแนน (13.39 และสุขสงบทางใจ )คะแนน(13.34

มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยในระดับดีมากที่สุดร้อยละ70.1รองลงมา ระดับไม่ดีและปานกลาง ร้อยละ15.7 และ 14.2 ตามลำดับ ดังตารางที่ 2 โดยมีร้อยละที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยรายข้อ(เรียงจากมากไปหาน้อย อันดับแรก ดังนี้คือ 6 การทักทายด้วยการไหว้เพื่อแสดงความเคารพแบบไทยเป็นวัฒนธรรมที่ดีงาม (52.3ร้อยละ)เป็นเรื่อง นำภาคภูมิใจที่ความนุ่มนวลอ่อนโยนมีสัมมาคารวะเป็นเอกลักษณ์เด่นเฉพาะของความเป็นคนไทย ร้อยละ) (48.0การแสดงความกตัญญูทวดเทวี ในวันไหว้ครูเป็นประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม (47.0ร้อยละ)การแสดงกริยามารยาทด้วยวาจาและท่าทีนอบน้อมต่อผู้ใหญ่ เป็นวัฒนธรรมไทยที่จำเป็นต้องรักษาไว้ (46.3ร้อยละ) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทยเป็นเรื่อง จำเป็น )ร้อยละ (46.0การมีระเบียบวินัยรู้กาลเทศะ เคารพสถานที่และการตรงเวลายังเป็นสิ่งที่มีความ จำเป็นสำหรับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคปัจจุบัน (45.8ร้อยละ)และร้อยละของเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด คือ การปลูกฝังค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรมไทยไม่จำเป็นต้องทำอย่าง สม่าเสมอและ ต่อเนื่อง(5.3ร้อยละ)การทำบุญตัก บาตรเป็นเรื่องยุ่งยากเกินกว่าที่จะทำได้ในสังคม ปัจจุบัน (9.6ร้อยละ)การฟังเพลง ร้องเพลง ไทยเดิม รำไทย และ หรือรำพื้นบ้าน เป็นเรื่องน่าเบื่อร้อยละ) (10.1

#### ผลการทดสอบทางสถิติ

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา ภูมิสำเนา (บ้านเกิด)อาชีพบิดา

อาชีพมารดา ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อปัจจัยทาง วัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05) และผลการทดสอบเพื่อหาคู่ที่ แตกต่างกันโดยใช้ มีดังนี้ Scheffe

-ชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่า ชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อ ปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย แตกต่างกับ ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05) ส่วนชั้นปี ที่เหลือมีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย ไม่ แตกต่างกันทางสถิติ (p-value>0.05)

-คณะที่กำลังศึกษา พบว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มี ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย แตกต่าง กับคณะ ครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และ คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(p-value<0.05) / คณะครุศาสตร์ มีทัศนคติต่อ ปัจจัย ทางวัฒนธรรมไทยแตกต่างกับ วิทยาลัยนวัตกรรม และการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05) / คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย แตกต่างกับ วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ และ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ(p-value<0.05) / วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่าง กับ วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ และเทคโนโลยี อุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05) / วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มี ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่าง กับ คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value<0.05)

-ภูมิสำเนา(บ้านเกิด) พบว่า ทุกคู่มีทัศนคติต่อปัจจัย ทางวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันทางสถิติ (p-value>0.05)

-อาชีพบิดา พบว่า บิดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมี ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่างกับ



เกษตรกรรมและอื่นๆเช่นรับจ้างทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ( $p\text{-value}<0.05$ ) ส่วนคู่ที่เหลือมีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ( $p\text{-value}>0.05$ )

-อาชีพมารดา พบว่า **มารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัว**มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่างกับเกษตรกรรมและอื่นๆเช่นรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ( $p\text{-value}<0.05$ ) ส่วนคู่ที่เหลือมีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ( $p\text{-value}>0.05$ )

ส่วน เพศ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ สถานภาพสมรสบิดามารดา และบุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันทาง สถิติ ( $p\text{-value}>0.05$ )

จากตารางที่4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและความฉลาดทางอารมณ์กับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย( $p\text{-value}>0.05$ ) และ ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $r=0.460, p\text{-value}<0.05$ ) ความฉลาด ทางอารมณ์ด้านดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $r=0.361, p\text{-value}<0.05$ ) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อ ปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $r=0.361, p\text{-value}<0.05$ ) ความฉลาดทาง อารมณ์ด้านสุขมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ( $r=0.360, p\text{-value}<0.05$ )

## อภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และบิดามารดามีสถานภาพสมรส คู่พบร้อยละมากที่สุดดังนี้คือ มีภูมิลำเนา(บ้านเกิด)อยู่ที่ภาคกลาง มีจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา 2 คนเป็นบุตรลำดับที่ 1บิดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวและมารดามีอาชีพค้าขายและปัจจุบันอาศัยอยู่ที่หอพัก

ความฉลาดทางอารมณ์ จากตารางที่ 1พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมทุก ด้านอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดย ด้านเก่ง มีคะแนนมากที่สุด รองลงมา ด้านสุขและด้านดี ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ด้านที่มีคะแนนสูงสุดนั้น คือ ด้านเก่ง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าระบบการพัฒนาด้านในสังคมส่วนใหญ่มุ่งเน้นและยกย่องให้ความสำคัญกับการเป็นคนเก่งมากกว่าการมีความสุขและการเป็นคนดี อย่างไรก็ตามด้านย่อยของความ ฉลาดทางอารมณ์แต่ละด้านก็มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ ด้านเก่งมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ปกติ เพียง1ด้านเท่านั้น คือ ด้านตัดสินใจและแก้ปัญหา ที่เหลือ ด้าน 2ได้แก่ มีแรงจูงใจ และสัมพันธ์ภาพ มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ เช่นเดียวกับด้านสุขที่มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ปกติ เพียง 1 ด้าน คือ ด้านภูมิใจตนเอง ที่เหลือ 2ด้านได้แก่ พอใจชีวิต และสุขสงบทางใจ มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ส่วนด้านดีนั้น มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ทั้ง 3 ด้าน )ควบคุมตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และรับผิดชอบ( จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเยาวชนที่ยังอยู่ในระบบการศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น ควรได้รับการส่งเสริมให้มีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นทุกด้านทั้งด้านเก่งดีและสุข ทั้งนี้เพราะ ความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อบุคคลในหลายแง่มุม ทั้งในชีวิตส่วนตัว การงานและครอบครัว(2553,ชาติรี วิจุรชาติ)



จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยโดยรวมในระดับดีสูงถึง ร้อยละ 70.1 ทั้งนี้ ผลที่ได้สอดคล้องกับนโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งส่งเสริมให้วัยรุ่นไทย เกิดการเรียนรู้ที่ถูก มีคุณธรรม เอื้ออาทรต่อผู้อื่นและเกิดการเรียนรู้สร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า วิชาชีพ ซึ่งในความสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรม (สมชาย เสียงหลาย, 2554, นอกจากนี้ทัศนคติเชิงบวก ทำให้เกิดปฏิกิริยาเชิงบวกของความคิดเชิงบวก รวมทั้งเหตุการณ์และผลลัพธ์ ทัศนคติเชิงบวกเป็นตัว แรง และเป็นตัวจุดประกายให้เกิดผลที่พิเศษมากกว่าปกติ

(2017, Boggs Wade) และการรักษา ประเพณี วัฒนธรรมไทยอันงดงาม ยังถูกกำหนดไว้ในค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการกระทรวง)

(2560, ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ผลที่ได้ของการศึกษาค้นคว้านี้ แตก ต่างกับการศึกษาของ พูนสุข ช่วยทอง ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย ระดับดีในร้อยละ ที่ค่อนข้างต่ำ คือ พบเพียงร้อยละ 18.3 และการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ทัศนคติต่อปัจจัยด้านวัฒนธรรมไทย ระดับไม่ตื้นนั้น มีร้อยละค่อนข้างต่ำ) ร้อยละ 14.2) ใกล้เคียงกับการ ศึกษาที่ผ่านมามีร้อยละ (พูน) 15.1

สุขช่วยทอง (2557, อาจจะเป็นเพราะว่าการศึกษาครั้งนี้ ครอบคลุม นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกระดับชั้นทั้งมหาวิทยาลัย ในขณะที่การศึกษาของ พูนสุข ช่วยทอง ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาพยาบาล เท่านั้น นอกจากนี้ผลการศึกษาที่ได้แตกต่างกับการศึกษา เรื่อง บทบาทของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาวัฒนธรรมไทย (เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ, 2541) (ที่พบว่า บุคลากรภายในสถาบันมีทัศนคติทางลบเกี่ยวกับงาน ด้านวัฒนธรรมและ นักศึกษาขาดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมไทย แต่สอดคล้อง กับ การศึกษาของแพรวภัทรยอดแก้วที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการศึกษาศรีธรรมศึกษา โดย รวม อยู่ใน

ระดับดี ( $\bar{X} = 4.12$ ) คิดเป็นร้อยละ 91.9 (แพรวภัทร ยอดแก้ว, 2553) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะการใช้แบบวัด ที่มีโครงสร้างและคำถามแตกต่างกัน

จากผลการทดสอบทางสถิติ พบว่าชั้นปีที่กำลังศึกษา ขณะที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนา (บ้านเกิด) อาชีพ บิดา อาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p\text{-value} < 0.05$ ) แตกต่างกับผลการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภูมิลำเนา (บ้านเกิด) อาชีพบิดาอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ( $p\text{-value} > 0.05$ ) (2557, พูนสุขช่วยทอง) และ แตกต่างกับการศึกษาของ สุพรรณิ พรหมชัย ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ( $p\text{-value} > 0.05$ ) (สุพรรณิ พรหมชัย, อนิวัช แก้วจำนงค์ และ อรจันทร์ศิริโชติ, 2556) แสดงให้เห็นว่าทัศนคติเป็นเรื่องเฉพาะตนที่มีอยู่เฉพาะในคนนั้น และเป็นความ รู้สึกภายในต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคล แสดงออกมาต่อสิ่งต่างๆ (ทัศนคติ, 2552) ถึงแม้ว่า บุคคลนั้นจะอยู่ในบริบทสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึง แต่ก็ อาจจะมีทัศนคติต่อเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้

นอกจากนี้พบว่า เพศ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ สถานภาพสมรสบิดามารดาและ บุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ( $p\text{-value} > 0.05$ ) สอดคล้องกับการ ศึกษาของพูนสุข ช่วยทอง ที่พบว่า เพศ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา บุตรลำดับที่ สถานภาพสมรสบิดามารดา และบุคคลที่อาศัยอยู่ปัจจุบัน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ( $p\text{-value} > 0.05$ ) และอายุไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ กับทัศนคติต่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย ( $p\text{-value} > 0.05$ ) พูนสุขช่วยทอง (2557, แต่แตกต่างจากการศึกษาของ สุพรรณิ พรหมชัย ที่พบว่า อายุที่



แตกต่างกันมีทัศนคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

( $p\text{-value}>0.05$ ) (สุพรรณิ พรหมชัย, อนิวัช แก้วจำนงค์ และ อรจันทร์ ศิริโชติ, 2556)

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล และความรู้สึกที่สะสมมานาน จากครอบครัวและบริบทของสังคม ในสิ่งแวดล้อมทั้งที่แตกต่างและคล้ายคลึงกัน ซึ่งธรรมชาติของทัศนคตินั้นเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล และเกิดจากความ รู้สึกที่สะสมมานาน ทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ ทัศนคติสามารถถ่ายทอดไปสู่คนอื่นได้ และทัศนคติเป็น ตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้(ธรรมชาติของทัศนคติ, 2560)

ชั้นปีที่1มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ชั้นปีที่2 และขณะที่กำลังศึกษาที่มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่กลุ่มที่1 คณะศิลปกรรมศาสตร์แตกต่างกับคณะครุศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ, และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม/กลุ่มที่2 คณะครุศาสตร์แตกต่างกับ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ/กลุ่มที่3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แตกต่างกับวิทยาลัย นวัตกรรมและการจัดการและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม/กลุ่มที่4 วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ แตกต่างกับวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม/กลุ่มที่5 วิทยาลัย นวัตกรรมและการจัดการแตกต่างกับคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ว่านักศึกษาแต่ละคณะ และชั้นปีมีพื้นฐานแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดามีอาชีพธุรกิจ

**ส่วนตัว** มีทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย แตกต่างกับ เกษตรกรรม และอื่นๆเช่นรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ( $p\text{-value}<0.05$ ) สะท้อนว่าบริบทสิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่มีผลต่อการเกิดทัศนคติ

ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยแปรผันตามความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ( $r=0.46$ ) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี)  $r= (0.36$ ด้านเก่ง)  $r=0.36$ ) และด้านสุข ( $r=0.36$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ( $p\text{-value}<0.05$ ) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมดีและมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีด้านเก่งและด้านสุขดี ก็จะมี ทัศนคติต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทยดีด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของพูนสุข ช่วยทอง ที่พบว่าทัศนคติต่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทยแปรผันตามความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ( $r=0.38$ )ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี) $r=(0.30$ ด้านเก่ง) $r=0.44$ )และด้านสุข ( $r=0.27$ )อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ( $p\text{-value}<0.05$ )พูน)

(2557, พูน ช่วยทอง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าความฉลาดทางอารมณ์ เป็นความสามารถทางอารมณ์ที่จะช่วยให้การดำเนิน ชีวิตเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข เป็นความสามารถหลายด้านที่เร้าตัวเองให้ไปสู้เป้าหมาย มีความสามารถควบคุมความขัดแย้งของตนเองรอคอยเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่ามีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถจัดการกับอารมณ์ไม่สบาย ต่างๆมีชีวิตอยู่ด้วยความหวังเข้าใจตนเองความรู้สึก และความต้องการในชีวิตของตนเอง เข้าใจ อารมณ์เข้าใจผู้อื่น เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น และสามารถแสดงออกมาได้อย่างเหมาะสม แก้ไขความขัดแย้งได้ เข้าใจตนเองเมื่อมีปัญหาสามารถแก้ไขจัดการให้ผ่านพ้นได้อย่างเหมาะสม ทั้งปัญหาความเครียดในใจหรือปัญหาที่เกิดจากการขัดแย้งกับผู้อื่น )กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2556) ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จึงเป็นบุคคลมีทัศนคติที่ดี

ข้อเสนอแนะ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี มีทัศนคติที่ดีต่อปัจจัยทางวัฒนธรรมไทย โดยส่งเสริมและบูรณาการร่วมกับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์



### References

- Department of Mental Health, Ministry of Health. (2013). **Emotional Intelligence**. Retrieved August 2013, from [http://www.watpon.com/test/emotional\\_intelligence.htm](http://www.watpon.com/test/emotional_intelligence.htm)
- Department of Mental Health, Ministry of Health. (2013). **Emotional Intelligence assessment for Adult aged 18-60 years**. Retrieved August 2013, from <http://www.watpon.com/test/emotional.htm>
- Pattranuprawat, R. (1998). **Role of Art and Culture Center of Private Institution of Higher Education and Development**. Retrieved August 2013, from [http://www.culture.go.th/research/bangkok/41\\_12.html](http://www.culture.go.th/research/bangkok/41_12.html)
- Pandaeng, S. (2004). **The relationship between emotional intelligence and attitudes toward the violence of secondary school students : a case study of Kanchanapisekwitthayalai Krabi School**. Retrieved March 2013, from [http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book\\_id=143663](http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=143663)
- Wade Boggs.(2017).A positive attitude , causes a chain reaction of positive thoughtsevens and outcomes. Retrieved September 2013, from <https://www.brainyquote.com/quotes/quotes/w/wadeboggs311616.html>
- Winston Churchill .(2017). Attitude is a little thing that makes a big difference. Retrieved September 2013, from <https://www.brainyquote.com/quotes/quotes/w/winstonchu104164.html>
- Wiyoonchart C.(2010).How to have a good EQ. Retrieved March 2017, from <http://www.si.mahidol.ac.th/sidocctor/e-pl/articledetail.asp?id=684>
- Yodkaew, P. (2010). Relationship between Attitude toward Dhamma Education and Ethical Behavior among Students of Siam University. Retrieved September 2014, from <http://www.gotoknow.org/posts/436550>
- Yurarut, S. (2007). Theory of Attitude measurement. Retrieved August 2013, from <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=inthedark&month=062007&date=27&group=2&gblog=27>